

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

14 Ιανουαρίου 2007
Κυριακή μετά τά Φῶτα (Ματθ. δ' 12-17)

Όταν όμιλοῦμε για τήν μετάνοια, εἶναι ὡσάν νά ἀποκαλύπτουμε τήν οὐσία τοῦ κήρυγματος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Γιατί μέ τήν μετάνοια ἄρχισε τὸ κήρυγμά Του καί μ' αὐτήν τὸ τελείωσε.

Ὡστε καί σήμερα στό λόγο μας θά ποῦμε για τήν μετάνοια καί μακάρι νά τὸ κάνουμε συχνότερα. Μ' αὐτὸν ἄλλωστε τὸν τρόπο γνωρίζουμε ὅτι καθημερινῶς καί σφάλουμε καί ἀδικοῦμε καί ἀμαρτάνουμε. Συνεπῶς πέφτουμε ὅλο καί πιὸ συχνά, ὅλο καί πιὸ βαθειά.

Ἐχει λοιπὸν σπουδαία σημασία πὼς τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ ξεκίνησε καί τελείωσε μέ τήν μετάνοια. Γιατί ἔτσι ἀποδεικνύεται πὼς για νά ζήσουμε ὡς πνευματικοὶ ἄνθρωποι, μετέχοντες στὴ Βασιλεία Του, πρέπει νά εἴμαστε τέκνα τῆς μετανοίας. Ἐπειδὴ ἡ μετάνοια εἶναι ζωὴ καί παρέχει τὴ σωτηρία μας.

Ὁ Χριστός, ὅπως εἶπαμε, ἀρχίζει τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου Του, ἀκολουθώντας τὸν λόγο τοῦ προφήτου Ἰωάννου στὴν ἔρημο, ὅπως μᾶς τὸ διασώζει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «Μετανοεῖτε· γιατί πλησιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...».

Καί μέ τὸν ἴδιο τρόπο τελειώνει τὸ κήρυγμά Του, ὅταν μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του, παραγγέλει στοὺς Ἀποστόλους «νά κηρύξουν μετάνοια στ' ὄνομά Του σ' ὅλα τὰ ἔθνη...» Ἐτσι, ἀποκαλύπτεται πὼς ὁ Χριστὸς ἀκολουθεῖ τὸν λόγο τῶν Προφητῶν. Ἐπιβεβαιώνοντας πὼς δὲν ἦλθε νά καταργήσει τοὺς νόμους ἢ τοὺς Προφῆτες, ἀλλὰ νά τοὺς συμπληρώσει. Τὸν προφητικὸ λόγο νά συμπληρώσει μέ τὸν Εὐαγγελικὸ καί ὅλ' αὐτὰ νά τὰ ἀνακεφαλαιώσει στό «μετανοεῖτε!».

Τώρα λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἓνα μοναδικὸ τρόπο νά διορθώσει ὅ,τι κακὸ ἔχει κάνει· καί ἓνα σωτήριο μέσο νά διασφαλίσει τὴ σωτηρία του· δηλαδή τὴν μετάνοια.

Κάποιες φορές ὅμως αὐτὸ τὸ σωτήριο μέσο, τὸ ἀπαξιώνει καί ἄλλοτε τὸ ἀγνοεῖ. Καί ὅσο ἀπαξιώνεται καί ὅσο ἀγνοεῖται, τόσο ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου. Τέλος δὲ τοῦ εἶναι τελείως ἀνεφάρμοστος, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νά τὸν καταλάβει.

Ταυτόχρονα, ἐὰν ἔτσι πορευόμαστε, τόσο καὶ περισσότερο βαθαίνουμε στὴν ἀμετανοησία. Τόσο καὶ περισσότερο πλησιάζουμε πρὸς τὸν ψυχικὸ θάνατο, ἀφοῦ ἔχουμε ἤδη ἀπωλέσει τὴν ὑπαρξή μας.

Συμβαίνει δὲ αὐτό, ἐπειδὴ δὲν κατανοοῦμε τὸ σφάλμα μας, δὲν ἀντιλαμβανόμαστε τὸ πέσιμο, δὲν ἐνοχλούμαστε ἀπὸ τὸ ἄδικο καὶ ἀνήθικο. Καὶ τελικὰ δὲν ζητοῦμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία μας.

Ὅταν δὲ δὲν ζητοῦμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὡσὰν νὰ μὴν γνωρίζουμε τὴν μεγάλη ἀγάπη Του καὶ τὴν εὐσπλαγχνία Του. Γιατὶ γιὰ τὸ Θεὸ δὲν ὑπάρχει ἀμαρτία, ὅσο κι ἂν εἶναι μεγάλη, πὺ νὰ μὴν τὴ συγχωρεῖ.

Ὁ Θεὸς λοιπὸν συγχωρεῖ καὶ ἐλεεῖ ἐκείνους πὺ θὰ νοιώσουν τὸ σφάλμα τους, «πὺ κλαῖνε γιὰ τὶς ἀμαρτίες τους, πὺ ζητοῦμε τὸ ἔλεός Του». Δηλαδή, ἐκείνους πὺ γνωρίζουν τὸν τρόπο τῆς μετανοίας καὶ τῆς συγγνώμης.

Ἐὰν δὲ νοιώσουμε ἔτσι ἀκριβῶς, ἐὰν δὲν λυπηθοῦμε, ἐὰν δὲν κλάψουμε, ζητώντας τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ δίδοντας τὸ λόγο μας πῶς δὲν τὸ ξανακάνουμε, τότε δὲν μπορούμε νὰ νοιώσουμε ὡς καινούργιοι καὶ ἀναγεννημένοι ἄνθρωποι. Ὡς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἐνῶ ἡ ἀμετανοησία εἶναι θόλωση τοῦ μυαλοῦ· τύφλωση πὺ συσκοτίζει τὸν κόσμο μας καὶ δὲν γνωρίζουμε πὺ βαδίζουμε. Ἐμεῖς ὅμως νομίζουμε πῶς ὅλα πᾶνε ὁμορφα καὶ καλὰ. Καὶ ἔτσι ζοῦμε μακάριοι καὶ ἀνυποψίαστοι. Γιατὶ στὴν πραγματικότητα ὅλα εἶναι ἄσχημα, ἀνάποδα καὶ κακά.

Κάποιοι τέλος θαρροῦν «πῶς ἡ μετάνοια εἶναι ἀδυναμία καὶ πῶς ἡ ἀμετανοησία εἶναι θέληση. Μακάρι νὰ ἔχουμε ὅλοι μας μιὰ τέτοια ἀδυναμία, πὺ μᾶς ἀνεβάζει καὶ νὰ μᾶς λείπει τέτοια θέληση, πὺ μᾶς καταστρέφει!».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ μετάνοια εἶναι νόμος τοῦ Θεοῦ καὶ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ Χριστὸς λοιπὸν μᾶς καλεῖ γιὰ νὰ μᾶς κάνει καινούργιους καὶ μᾶς βάζει ἓνα ὄρο καὶ ἓνα νόμο, τὴν μετάνοια...».

Καὶ γνωρίζουμε πῶς τὸ καινούργιο ὑπάρχει μόνο ἐὰν ταυτιστεῖ μὲ τὸ ἀληθινό. Ὅτι λοιπὸν εἶναι ἀληθινό, προέρχεται καὶ εἶναι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅ,τι εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἶναι πάντα καινούργιο καὶ παρέχει τὴν αἰώνιο ζωὴ».

Ἐμεῖς λοιπὸν καλοῦμαστε νὰ γίνουμε μέτοχοι αὐτῆς τῆς αἰώνιας ζωῆς, τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἓνα τρόπο καὶ ἓνα μέσο ἔχουμε γιὰ νὰ πορευτοῦμε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Κι αὐτὸ εἶναι ἡ μετάνοια. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς τονίζει πάντα μέσα στοὺς αἰῶνες· «μετανοεῖτε· γιατί

πλησίασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν!...».

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]